

ת"פ 38916/04/20 - מדינת ישראל נגד גיא ברק

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

24 אפריל 2022

ת"פ 38916-04-20 מדינת ישראל נ' ברק

לפני כבוד השופט בני שגיא, סגן נשיא

מדינת ישראל

המאשימה

על-ידי ב"כ עו"ד אורן חיים

נגד

הנאשם

גיא ברק

על-ידי ב"כ עו"ד אבי חימי ועו"ד משה וייס

גזר דין

כללי

1. הנאשם הורשע על יסוד הודאתו בעבירות כדלקמן: סיכון חיי אדם במזיד בנתיב תחבורה, עבירה לפי סעיף 332(2) לחוק העונשין תשל"ז-1977; מעשה פזיזות ורשלנות, עבירה לפי סעיף 338(1) לחוק העונשין יחד עם סעיף 38(1) לפקודת התעבורה; שיבוש הליכי משפט, עבירה לפי סעיף 244 לחוק העונשין; הכשלת שוטר, עבירה לפי סעיף 275 לחוק העונשין; נהיגה במהירות העולה על המהירות המותרת בדרך מהירה, עבירה לפי סעיף 54(א) לתקנות התעבורה; אי ציות לתמרורים, עבירה לפי סעיף 22(א) לתקנות התעבורה ואי הצגת לוחית זיהוי, עבירה לפי סעיף 303(א) לתקנות התעבורה.

הודאת הנאשם ניתנה במסגרת הסדר טיעון, בגדרו תוקן כתב האישום, וכן סוכם כי התביעה תעתור לעונש של 18 חודשי מאסר בעוד ההגנה תהא חופשיה בטיעוניה. עוד הסכימו הצדדים כי רכיב הפיצוי יהא מוסכם ויעמוד על 5,000 ₪. עובר לשמיעת טיעוני הצדדים לעונש הופנה הנאשם לשרות המבחן, ובמקביל, עבר הנאשם הליך טיפולי במסגרת מרכז "התחלה חדשה". הן תסקירי שרות המבחן והן דוחות מרכז "התחלה חדשה" הונחו על שולחני עובר לגזירת הדין.

עובדות כתב האישום המתוקן

2. ביום 18.4.20 בשעה 11:00 או בסמוך לכך, הגיע הנאשם כשהוא רוכב על אופנוע, לתחנת דלק ברחוב לזרוב בראשון לציון, וזאת כאשר האופנוע לא צויד בלוחית רישוי כמתחייב. 11 רוכבי אופנוע נוספים (להלן - **האחרים**) שזהות חלקם ידועה למאשימה, הגיעו אף הם לתחנת הדלק (הנאשם והאחרים יכוננו ביחד - **קבוצת הרוכבים**). כוונת קבוצת הרוכבים הייתה לצאת לרכיבה משותפת בכבישי ישראל, וזאת חרף קיומו של סגר כללי שהוטל בעקבות מגפת הקורונה, ובהתאם לתקנות שעת חירום (נגיף הקורונה החדש - הגבלת

עמוד 1

פעילות), תש"ף-2020. בסמוך למועד הגעתה, החלה הקבוצה ברכיבה לכיוון כביש 20, כאשר בדרכה חלפו הנאשם וחלק מהאחרים באור אדום, בצומת ברחוב משה דיין בחולון. מיד לאחר מכן הגיעה קבוצת הרוכבים לנתיב ההשתלבות לתוך נתיבי איילון במחלף קוממיות, אשר נחסם באותה נקודת זמן על-ידי נידת משטרה, תוך שהשוטרים עומדים בסמוך למחסום, לצד כלי רכב נוספים שהיו בתהליך בדיקה. משהבחינו האחרים והנאשם במחסום ועל-מנת לחמוק ממנו, חצו ברכיבה את קו ההפרדה הבנוי שבין נתיב ההשתלבות לבין נתיבי איילון. בתגובה, על-מנת למנוע מהנאשם והאחרים להמשיך בנסיעה, עבר השוטר יניב אזולאי (להלן - **השוטר**) אל עבר מרכז הכביש, וסימן בידיו לרוכבים כי עליהם לעצור. משהבחין הנאשם בשוטר, האט את מהירות נסיעתו, שלף את מכשיר הטלפון הנייד, והחל לצלם את מהלך הנסיעה, תוך שחלק מהאחרים רוכבים בעקבותיו. לפתע, שעט הנאשם במהירות גבוהה לכיוון בו עמד השוטר, התקרב אליו וחלף בכוונה, בסמיכות רבה לגופו, בכוונה למנוע את מעצרו או עיכובו כדיו, ותוך שהוא מודע לאפשרות של פגיעה ממשית בשוטר. מיד לאחר מכן, ארבעה רוכבים נוספים חלפו בנסיעה מהירה במרחק של בין נתיב לשני נתיבים, לשמאלו של השוטר, לכיוון צפון בנתיבי איילון. הנאשם האט מעט את מהירות נסיעתו, סובב את גופו לאחור, והמשיך לתעד את ההתרחשות עד שהתרחק.

כתב האישום ממשיך ומתאר את הימלטות הנאשם וחלק מקבוצת הרוכבים מהשוטרים, וצוין כי במהלך ההימלטות בוצעו על-ידי הרוכבים והנאשם מגוון עבירות תנועה, לרבות נסיעה מהירה על שול הכביש בניגוד לכיוון התנועה, חציית צמתים באור אדום, חציית קו הפרדה רצוף, מעבר תדיר בין נתיבים ונסיעה על גלגל אחד.

בשעה 18:00 או בסמוך לכך, הסתיר הנאשם את אופנועו בבית חברו בראשון לציון על-מנת למנוע את איתורו על-ידי המשטרה ואת מעצרו.

תסקירי שרות המבחן

3. מתסקירי שרות המבחן עולה תמונה של נאשם בן 25, רווק, אשר סיים 12 שנות לימוד עם תעודת בגרות מלאה, ושירת שירות צבאי מלא כלוחם בסיירת חרוב, ואף זכה להערכה רבה על שירותו הצבאי. לאחר שחרורו מצה"ל עבד בתחנת דלק, כעבודה מועדפת, ובהמשך קודם לתפקיד ניהולי עד למעצרו בגין האירוע. מנתונים שהתקבלו ממעסיקו, עולה כי הנאשם תפקד באופן אחראי ומסור, ניהל את תחנת הדלק בצורה מכובדת ומקצועית, ויצר קשרים עם הלקוחות וצוות העובדים. לאחר השירות הצבאי ובאותה תקופה בה עבד בתחנת הדלק, הוציא הנאשם רישיון על אופנוע, ובהמשך רכש אופנוע בעל יכולות ביצוע גבוהות, ונהנה מחווית הרכיבה והריגוש הכרוך בה. הנאשם תיאר בפני שרות המבחן כי הכיר רוכבי אופנוע נוספים, ויחדיו התגבשו לכדי קבוצת רכיבה. במסגרת צו פיקוח מעצרים שהוטל על הנאשם בהליך המעצר, עמד שרות המבחן בקשר מעקבי עם הנאשם, ונערכו שיחות במסגרתן שיתף הנאשם בהתמודדותו עם תנאיו המגבילים והמחירים האישיים והמשפחתיים הנלווים להליך המשפטי, תוך שהביע נכונות להעמיק בהבנת מצבו. במקביל השתלב הנאשם במרכז "התחלה חדשה" (ראה התייחסות פרטנית בהמשך).

בתסקיר הראשון העריך שרות המבחן כי הנאשם נוקט בגישה מצמצמת ו"משטיחה", המקשה על הפקת תועלת מהליך טיפולי.

בתסקיר השני התייחס שרות המבחן לשינוי בעמדותיו של הנאשם, למאמצים שעושה במסגרת הטיפול במרכז "התחלה חדשה" וכן במסגרת הקשר עם שרות המבחן, ולניתוק יחסים חברתיים שוליים שביצע. שרות המבחן העריך כי המשך השתלבותו של הנאשם בהליך הטיפולי יסייע בהפחתת הסיכון לביצוע עבירות, ועל כן המליץ על הטלת צו מבחן לתקופה של 18 חודשים, במסגרתו, כך תוכנן, אמור היה להשתלב הנאשם בקבוצה טיפולית המיועדת לצעירים עוברי חוק. באשר לענישה - שרות המבחן סבר כי יש מקום להשית על הנאשם עונש מאסר לריצוי בדרך של עבודות שירות, שכן הטלת עונש מאסר מאחורי סורג ובריח תפגע בהליך הטיפולי-שיקומי, על כל המשתמע מכך.

בתסקיר השלישי עמד שרות המבחן על הפסקת הטיפול במרכז "התחלה חדשה" ועל כישלון השתלבותו של הנאשם בקבוצה הטיפולית בה שולב במסגרת שרות המבחן. צוין כי מספר ימים לאחר המפגש הראשון יצר הנאשם קשר עם שרות המבחן, וציין כי הקבוצה השפיעה עליו באופן שלילי, ומאז המפגש הוא מתקשה לאכול ולהירדם. הנאשם אף שיתף את שרות המבחן בתחושה לפיה ייגרם לו נזק נפשי ככל שיחויב להשתתף בהליך הטיפולי, כאשר לשיטתו - עבר שינוי משמעותי מאז ביצע את העבירות. על רקע האמור לעיל, נמנע שרות המבחן מהמלצה טיפולית, והמליץ על ענישה קונקרטיה ומוחשית.

דוחות מרכז "התחלה חדשה"

4. הנאשם שולב בטיפול פרטני במסגרתו השתתף ב- 40 מפגשים (כל מפגש בן שעה) אליהם הגיע בזמן. המפגשים התמקדו בבניית קשר ואמון טיפולי, כאשר נקודת הפתיחה הייתה כי מדובר בנאשם צעיר, מופנם והגנתי. בהמשך המפגשים התמקד ההליך הטיפולי בזיהוי אמונות הליבה, אמונות הביניים ואסטרטגיות התמודדות. הגורמים הטיפולים העריכו כי מדובר בהליך טיפולי משמעותי, אף כי איטי, אולם יש לאפשר לנאשם להמשיכו (הדוח הראשון מיום 30.9.21).

מהדוח השני שהוגש, עולה כי לאחר הטיפול הפרטני, נבחנה אפשרות שילובו של הנאשם בטיפול קבוצתי, אולם בסופו של יום, הוחלט כי טרם בשלו התנאים להשתתפותו בקבוצה, וזאת על רקע מאפייניו של הנאשם. צוין כי על רקע כוונת שרות המבחן לשלב את הנאשם בהליך טיפולי קבוצתי, בשלה העת להפסיק את הטיפול הפרטני, וכך אירע. אעיר כי בפועל, בחר הנאשם שלא להשתלב באותו הליך טיפולי קבוצתי בשרות המבחן, ובכך הסתיימו הליכי השיקום הן בפני שרות המבחן והן בפני מרכז "התחלה חדשה".

טיעוני הצדדים

5. התובע, עו"ד אורן חיים, עמד בטיעוניו על העובדה כי העבירות בוצעו בזמן הסגר הראשון שהוטל בתקופת

הקורונה, על נסיעתה הפרועה של קבוצת הרוכבים ועל התנהלות הנאשם עת רכב במהירות גבוהה לעבר השוטר וחלף בסמיכות רבה לגופו. התובע הסביר כי מעשיו של הנאשם פגעו במגוון ערכים מוגנים, ובהם הגנה על חיי אדם, שלמות הגוף, שלום הציבור וביטחון, שמירה על הסדר הציבורי, והגנה על נציגי החוק ורשויות האכיפה. נטען כי מדובר בעבירות שהן פרי תכנון מוקדם, שמצא ביטוי בהסרת לוחיות הרישוי, הגם שאין המדובר בתכנון קונקרטי לפגוע בשוטר אלא לבצע עבירות תעבורה. נטען כי מספר שעות לאחר האירוע, העלה הנאשם לרשת האינסטגרם את הסרטון בו הוא רוכב לכיוון השוטר, והוסיף כותרת "רוצה להידרס בכיף יא בן שרמוטה". התובע הסביר כי חלק מהנזק שנגרם כתוצאה מביצוע העבירות, קשור להעלאת אותו סרטון לרשת האינסטגרם.

עוד ציין התובע את הדברים הבאים: **"מעשיו של הנאשם מתחילת האירוע ועד סופו מעידים על התנהלות עבריינית, מסוכנות גבוהה, זלזול בחיי אדם ובמערכת אכיפת החוק ונציגיה, והעדר כל חשש או מורא מפני החוק. הנאשם היה מודע היטב למעשיו ועל השלכותיהם והעדיף להימלט, גם במחיר ביצוע עבירות נוספות אציון כי הנאשם לא הסגיר עצמו למשטרה ואף שיבוש הליכי חקירה כשהסתיר את האופנוע אצל חברו. כאמור, מדובר על נאשם שמעשיו מגלים מסוכנות שאין מאחוריה כל מאומה זולת בריונות לשמה"** (פרו' עמ' 17 ש' 31).

על יסוד הטיעונים שפורטו, ובהתבסס, בין היתר, על פסיקת בתי המשפט, עתר התובע לקביעת מתחם הנע בין 16 חודשי מאסר ל- 40 חודשי מאסר, ולהשתת עונש מתאים בדמות 18 חודשי מאסר ובהתאם להסדר הטיעון, כאשר הודגש כי אין בנמצא שיקולי שיקום משמעותיים המצדיקים הקלה בעונש.

באשר לטענת ההגנה לקיומה של אכיפה בררנית ביחס לטענה כי למעט הנאשם, יתר הרוכבים הועמדו לדין בבית המשפט לתעבורה בעבירות קלות יותר באופן משמעותי, הוסבר כי מדובר בהחלטה הנובעת משיקולים מקצועיים וראייתיים, כאשר **"ההבחנה בין הנאשם לשאר החשודים (הרוכבים שהועמדו לדין - ב.ש) היא ההתנהלות כפי שנצפית בסרטון לעבר השוטר"** (פרו' עמ' 17 ש' 28).

בנוסף לעתירתה העונשית, סברה התביעה כי יש מקום להורות על חילוט האופנוע ששימש לביצוע העבירות.

6. הסנגור, עו"ד אבי חימי, מיקד את טיעונו בשני היבטים:

ההיבט הראשון - טענה לאכיפה בררנית: נטען כי קבוצת הרוכבים מנתה לפחות 12 רוכבים, אשר רכבו באופן פראי כמתואר בכתב האישום שהוגש נגד הנאשם, וכן כמתואר בכתב האישום שהוגש נגד חלק מאותם רוכבים.

לשיטת הסנגור, לא ניתן להצביע על הבדלים משמעותיים בין התנהלות הנאשם להתנהלות יתר הרוכבים, בוודאי לא כאלה המצדיקים פער כה משמעותי בין הגשת כתב אישום ובקשת מעצר לבית המשפט המחוזי, לבין הגשת

כתב אישום ללא בבקשת מעצר לבית המשפט לתעבורה. נטען כי עצם העלאת אותו סרטון לרשת האינסטגרם אינו יכול להכתיב את מדיניות האכיפה המחמירה במיוחד ביחס לנאשם, וזאת בהשוואה ליתר הרוכבים.

במענה לטענת ההגנה לפיה איש מהרוכבים לא רכב לעבר השוטר במהירות גבוהה, וחלף בסמוך לגופו, הפנה הסנגור לכתב האישום שהוגש נגד חלק מהרוכבים (נספח 5 לראיות התביעה לעונש) שם צוין כי רוכבים נוספים חלפו על פני השוטר שחסם את הנתיב במהירות גבוהה, במרחק של נתיב עד שני נתיבים משמאלו - פעולה שיצרה סיכון דומה לסיכון שיצר הנאשם עת חלף בסמוך לשוטר.

עו"ד חימי, סיכם התייחסותו להיבט זה, וטען: "בדרך כלל אני מסוגל להפיס את דעתו של הנאשם שכתב האישום הגיע ממעשיו שלו בלבד, ואני לא חוזר מהאחריות שהנאשם לוקח, עם כל הקושי, אבל היה לי מאוד קשה להסביר מה קרה עם האחרים, והאם פוסט שהוא מיותר, טפשי ולא ראוי, כאשר המשטרה עושה עבודת קודש והוא הלבין את פניו, האם זו הסיבה היחידה שהנאשם נעצר והאחרים שוחררו, כשכולם עושים אותו דבר מי יותר ומי פחות, היה לי קשה להסביר את זה לנאשם ולהוריו" (פרו' עמ' 20 ש' 13).

ההיבט השני - התייחסות לנתוניו של הנאשם ולהליכים הטיפוליים בהם השתתף: הסנגור עמד על נתוני המורכבים של הנאשם, על שירותו הצבאי בסיירת חרוב, על הקושי לעבד מולו חוויות מתקופת שירותו הצבאי, ועל כשרת הדרך השיקומית שעבר במסגרת מרכז "התחלה חדשה". נקבע בהקשר זה כי חרף העובדה שההלך הטיפולי לא מוצה, לא ניתן להתעלם מהשתתפות הנאשם בלמעלה מ-40 מפגשים טיפוליים. עוד התייחס הסנגור לעובדה כי מאז שחרורו מהצבא, שמר הנאשם על אורח חיים נורמטיבי, עבד בעבודה מסודרת בתחנת דלק, כאשר לימים התבקש לנהלה, ואף לנהל תחנה נוספת. הוסבר כי התנהלות הנאשם באירוע ופעולות רשויות האכיפה, הובילו להפסקת עבודתו של הנאשם, שכן הוא הוחזק כחודש במעצר, חודשיים וחצי במעצר בפיקוח אלקטרוני, ושנה במעצר בית לילי ובמעצר אדם עם אביו.

גם הסנגור הגיש פסיקה ממנה ביקש ללמוד כי ניתן להסתפק בעונש מאסר לריצוי בדרך של עבודות שירות, וזאת לצד פסילה לתקופה מתונה.

באשר לחילוט - נטען כי חילוט רכב בעבירות מהסוג בהן הורשע הנאשם, הוא מהלך נדיר, אשר נשמר בפסיקה למקרים בהם בוצעו עבירות פליליות מובהקות תוך כדי שימוש באותו רכב שחילוטו מתבקש.

7. הנאשם בדברו האחרון עמד על הקשיים שליוו אותו ואת משפחתו במהלך החקירה והמשפט.

דין והכרעה

8. בית המשפט העליון עמד פעמים רבות על החומרה היתרה הנעוצה בעבירה של סיכון חיי אדם בנתיב תחבורה, ועל הצורך בהשתת ענישה משמעותית על נאשמים שהורשעו בנהיגה פרועה ומסוכנת במטרה להימלט מפני המשטרה (ראה לדוגמא ע"פ 864/19 בכר נ' מדינת ישראל (8.3.2020)).

על פניו, יש צדק בטענת התובע בדבר הערכים המוגנים שנפגעו ובהם הצורך להגן על שלום הציבור, על כלל המשתמשים בדרך, ועל כלל גורמי האכיפה העושים מלאכתם לטובת הציבור כולו. הדרך בה התנהל הנאשם באירוע הייתה פראית, עבריינית, וניתן לומר כי פגיעה פגיעה לא מבוטלת בכל אותם ערכים מוגנים.

למעשה, ואלמלא שני נתונים משמעותיים שמחריגים מקרה זה ממקרים אחרים, הייתי נוטה לקבוע מתחם דומה למתחם המוצע על-ידי התביעה, ולהעמידו על 13 חודשי מאסר ברף התחתון ו- 32 חודשי מאסר ברף העליון.

יחד עם זאת, וכפי שציינתי, קיימים בענייננו שני נתונים אשר יש בהם כדי למתן, במידת מה, את מתחם העונש ההולם:

הנתון הראשון, הוא הפער המשמעותי בין התנהלות גורמי האכיפה ביחס לנאשם לבין התנהלות גורמי האכיפה ביחס ליתר הרוכבים שהועמדו לדין. אומר כבר בפתח הדברים כי אינני סבור שהתובע, עו"ד חיים, פעל ממניעים פסולים או שקל שיקולים שאינם מקצועיים, אלא שנראה כי העובדה ששתי יחידות תביעה (הפרקליטות ומדור תעבורה במשטרה) טיפלו בנגזרות שונות של האירוע, יצרה את אותו פער משמעותי.

עיון בכתב האישום המתוקן שהוגש בעניינו של הנאשם, והשוואתו לכתב האישום שהוגש בעניינם של יתר הרוכבים (לגביהם נאספו ראיות) מלמד כי אין בנמצא שוני משמעותי אשר יכול לשאת על כתפיו את הפער בין הגשת כתב האישום ובקשת מעצר לבית המשפט המחוזי, לבין הגשת כתב האישום בהליך רגיל לבית המשפט לתעבורה (הכולל עבירות פחותות בחומרתן). הן הנאשם והן יתר הרוכבים רכבו בצורה פראית; הן הנאשם והן יתר הרוכבים נהגו ללא לוחית רישוי מוצגת כדין; הן הנאשם והן יתר הרוכבים נסעו בחלק מהזמן על שולי הכביש בניגוד לכיוון התנועה; הן הנאשם והן יתר הרוכבים התעלמו מאותו שוטר שעמד במרכז הכביש במטרה לעוצרם, וחלפו במהירות לצידו. אמנם המרחק בין האופנוע של הנאשם לבין השוטר היה מצומצם יותר בהשוואה למרחק בין אופנועי יתר הרוכבים לשוטר, אך אני מתקשה לראות בנתון זה כ"שובר שוויון", אף אם אצרף אליו את אותה פעולה מתריסה וחצופה של העלאת אותו סרטון לרשת האינסטגרם.

יתרה מכך, עיון בכתב האישום שהוגש לבית המשפט לתעבורה כנגד חלק מקבוצת הרוכבים, מלמד, כך לדוגמא, כי נהיגת אחד הרוכבים גרמה לכלי רכב שונים שהיו בנתיב הנסיעה לבצע סטייה חדה ומסוכנת (סעיף 14 לכתב האישום) ונהיגת רוכב אחר מאותה קבוצה נגד כיוון התנועה, הובילה אף היא לכלי רכב להסיט את רכבם במהירות גבוהה על-מנת שלא לפגוע בו (סעיף 21 לכתב האישום). זאת ועוד, אחד הרוכבים (נאשם 2 בכתב האישום) נהג כשהוא תחת השפעת סם מסוכן מסוג קנאביס, על החומרה הרבה

הנובעת מכך.

דברים אלה ממחישים את הקושי הטבוע באותו פער ב"עוצמת האכיפה", במיוחד נוכח העובדה שביחס לנאשם שבפניי, לא צוין בכתב האישום המתוקן כי נהיגתו גרמה לכלי רכב אחרים לסטות מנתיב נסיעתם, וזאת במובחן מההשפעה של נהיגתם הפרועה של האחרים על יתר המשתמשים בכביש, כפי שצוין בכתב באישום שהוגש בעניינם.

אסכם האמור לעיל, ואומר כי לא מצאתי הבדלים עובדתיים משמעותיים בין הנאשם לבין יתר הרוכבים, אשר יש בהם להצדיק פער כה משמעותי ב"עוצמת האכיפה".

הנתון השני, קשור לעובדה כי העבירות בוצעו בתקופת סגר מוחלט ובזמן שתנועת כלי הרכב בכביש הייתה דלילה ביותר. אמנם, יש משמעות מסוימת לחומרא בעצם הפרת הסגר, אולם בהקשר לעוצמת הסכנה למשתמשים בדרך, דומני כי בנסיבות אלה, עוצמת הסכנה שיוצרת רכיבה פרועה, נמוכה באופן יחסי לסיטואציה בה הכבישים עמוסים לעיפה. אדגיש שוב כי דווקא בעניינו של הנאשם - כתב האישום המתוקן אינו כולל תיאורים אודות כלי רכב אחרים שסטו מנתיב נסיעתם על-מנת למנוע פגיעה או תיאורים דומים אחרים.

באשר למדיניות הענישה הנוהגת, דומני כי הנתיב המרכזי של הפסיקה כולל עונשי מאסר בפועל (לריצוי מאחורי סורג וברח) גם ברף התחתון של מתחמי הענישה [ראה עניין **בכר** שהוזכר לעיל, וכן ע"פ 4626/20 **גולדשטיין נ' מדינת ישראל** (4.4.2021); ע"פ 5501/20 **דור נ' מדינת ישראל** (13.6.2021)]. עם זאת, יש ליתן את הדעת לשני נתונים: הראשון - ברובם המכריע של המקרים שנדונו בפסיקה, סיכנה התנהגות הנאשמים משתמשים רבים בדרך, נתון שאינו רלוונטי לענייננו בו העבירה המרכזית מיוחסת בהקשר לשוטר בלבד. הנתון השני - קיימים גם מקרים בהם הסתפקו בתי המשפט בהשתת עונשי מאסר בדרך של עבודות שירות, בעיקר כאשר הנאשמים שעמדו לדין היו צעירים שעברו הליכי שיקום [ראה לדוגמא, ע"פ 5341/13 **מדינת ישראל נ' אלקרעאן** (8.12.2013); ת"פ 8253/08 **מדינת ישראל נ' רובין** (13.4.2011)].

על יסוד האמור לעיל, ותוך התחשבות באותו פער ב"עוצמת האכיפה" בין עניינו של הנאשם לבין עניינם של יתר הרוכבים שהועמדו לדין, כמו גם בעובדה כי הרכיבה בוצעה בתקופת סגר בה התנועה הייתה דלילה מאוד, ראיתי להעמיד את הרף התחתון של מתחם העונש ההולם על 9 חודשי מאסר לריצוי בדרך של עבודות שירות, ואת הרף העליון על 24 חודשי מאסר.

9. באשר לעונש המתאים לנאשם, דומני כי כלל הנתונים מצדיקים אימוץ הרף התחתון של מתחם העונש שנקבע, אך זאת מבלי לנכות את תקופת מעצרו של הנאשם.

מסקנה זו מבוססת על הנתונים הבאים:

(א) **הודאת הנאשם והבעת החרטה** - אין חולק כי שעה שנאשם מקבל אחריות על מעשיו ניתן לראות בכך כאקט המצדיק הקלה בעונש, וכך יש לנהוג אף בענייננו. הפקדת הפיצוי מראש לטובת השוטר, אף היא מגלמת היבט נוסף של הבעת החרטה.

(ב) **שירותו הצבאי של הנאשם** - כפי שפורט לעיל, הנאשם שירת שירות צבאי ביחידה מובחרת, ואף זכה להערכה רבה. סבורני כי מדובר בנתון המצדיק התחשבות בעונש, בוודאי כאשר העבירות בוצעו בסמיכות יחסית לשירות הצבאי ולא שנים רבות לאחר סיומו.

(ג) **עבר פלילי** - עברו הפלילי של הנאשם כולל הרשעה אחת בהליך שבעבר הסתיים בהסדר מותנה, אולם נפתח מחדש בעקבות הגשת כתב האישום בענייננו. מדובר בכתב אישום המגלם עבירות של היזק לרכוש במזיד ואיומים, אשר אין בו כדי להצדיק החמרה משמעותית בעונש (אולם מצדיק שלא לנכות את תקופת המעצר).

(ד) **הליכי טיפול ושיקום** - אין חולק כי הליכי השיקום והטיפול לא מוצו במקרה דנן, מהטעמים השמורים אצל הנאשם, ולא הובררו עד תום. יחד עם זאת, לא ניתן להתעלם מהתגייסותו המוקדמת של הנאשם להליכי הטיפול והשיקום במרכז "התחלה חדשה", ולעובדה כי השתתף בלמעלה מ-40 מפגשים טיפוליים. גם אם, כאמור, ההליך השיקומי לא הגיע לקו הגמר, מכלל הנתונים עולה כי הנאשם הצליח להפיק תועלת מסוימת מאותו הליך (ראה לדוגמא, סעיף 39 לחוות דעת מרכז "התחלה חדשה" מיום 30.9.21).

(ה) **מעצר ממש, מעצר בפיקוח אלקטרוני ותנאים מגבילים** - הנאשם הוחזק במעצר כחודש ימים, בהמשך חודשיים וחצי במעצר בפיקוח אלקטרוני, ושנה במעצר בית לילי ובמעצר אדם עם אביו.

אף אם אינני סבור כי יש מקום לנכות את תקופת המעצר מתקופת המאסר לריצוי בעבודות שירות, דומני כי ניתן להתחשב, גם אם באופן מוגבל, בתקופה המשמעותית בה היה הנאשם נתון בתנאים מגבילים.

10. באשר לבקשה לחילוט האופנוע - דומני כי שעה שעסקין בהליך שליבתו בעבירה של סיכון חיי אדם בנתיב תחבורה, מדובר בבקשה חריגה, אם כי היו מקרים בעבר בהם הורו בתי המשפט על חילוט כלי רכב. יחד עם זאת, מדיניות רשויות האכיפה צריכה להיות ברורה ואחידה, ובמקרה דנן, ניתן לראות כי התביעה (המשטרתית) לא תפסה, וממילא לא עתרה לחילוט האופנועים של יתר הרוכבים נגדם הוגש כתב אישום. בנסיבות אלה, ועל אף שאין לשלול את האפשרות לעשות שימוש גם בכלי החילוט באירועים דומים, לא ראיתי להורות על חילוט האופנוע.

11. לאור האמור לעיל, ראיתי להטיל על הנאשם את העונשים הבאים:

א. 9 חודשי מאסר לריצוי בדרך של עבודות שירות בבית הספר לכבאות והצלה ברחוב רחבעם זאבי ראשון

לציון. הנאשם יתייצב בפני הממונה על עבודות שירות ביום 8.6.22 בשעה 08:00 לצורך ריצוי עונשו. הובהר לנאשם כי היה ויפר את הכללים הנהוגים בפני הממונה על עבודות שירות, לממונה הסמכות להמיר את המאסר בעבודות שירות למאסר מאחורי סורג ובריח.

ב. 6 חודשי מאסר אולם הנאשם לא יישא עונש זה אלא אם יעבור תוך שלוש שנים מהיום אחת העבירות בהן הורשע לפי חוק העונשין.

ג. חודש מאסר, אולם הנאשם לא יישא עונש זה אלא אם יעבור תוך שלוש שנים מהיום אחת העבירות בהן הורשע לפי תקנות התעבורה.

ד. פסילת רישיון נהיגה לתקופה בת 4 שנים החל מיום הפקדת הרישיון (19.4.20).

ה. פיצוי לשוטר יניב אזולאי בסך 5,000 ₪. הפיצוי יקוזז מההפקדה במ"ת 38827-04-20 והיתרה תושב לנאשם לאחר התייצבותו לריצוי המאסר בעבודות שירות.

ניתן צו למוצגים לשיקול דעת קצין משטרה ו/או התביעה.

עם התייצבות הנאשם לביצוע המאסר בעבודות שירות תוכל המזכירות לבטל את צו עיכוב היציאה מן הארץ, והדרכון ויושב לנאשם.

זכות ערעור כחוק.

המזכירות תעביר העתק גזר הדין לשירות המבחן ולממונה על עבודות שירות.

ניתן והודע היום, כ"ג ניסן תשפ"ב, 24/04/2022 במעמד הצדדים.

**בני שגיא, שופט
סגן נשיא**